

Punkter havde jeg ikke haabet at kunne naa saa vidt i alle Retninger. Jeg er tilbøjelig til at tro, at naar det er lykkedes at naa saa vidt, er det, fordi der ogsaa indenfor det konservative Parti og indenfor Venstre har været Kræfter, som ikke har sat deres Formaal i at tilvejebringe det Modstandssamarbejde, som Ordføreren for det konservative Parti for et Øjeblik siden forherligede. Jeg har haft det Indtryk, at der har paa begge Sider, og undertiden under indbyrdes Uoverensstemmelse, været Kræfter, som forstod, at det gjaldt nu om paa ny at søge at vinde noget frem i denne Huslejelovgivning til Beskyttelse af de svage i dette Forhold. Derfor kommer denne Lov, saaledes som Ordføreren for Udvalget i Dag rigtigt har karakteriseret det, til at betegne et nyt Skridt i den Udviding, som vi gennem adskillige Aar nu har gennemløbet. Ved den Huslejelov, vi nu faar, er det lykkedes at gennemføre Forbedringer og Udvidelser af Huslejelovgivningen i Retninger, som vi tidligere forgæves har peget paa, og jeg formoder, at det næste Gang, nemlig naar vi henimod November 1919 staaer overfor en Revision, igen vil vise sig at gaa paa samme Maade, saaledes at adskillige af de Krav, som det af den ærede konservative Ordfører, Folketingsmand Asger Karstensen, forherligede Modstandssamarbejde denne Gang har faaet udstemt, da vil blive indført i Loven, ganske ligesom der nu er indført i Loven Bestemmelser, som forrige Gang blev udstemt.

Det er klart, at adskillige gode Bestemmelser, som Folketinget havde vedtaget, er blevet udstemt i Landstinget. Jeg synes dog, at det er rigtigt at gøre opmærksom paa, at der i Landstinget ogsaa er blevet indsat en god Bestemmelse, som man neppe her i Folketinget havde haabet at kunne faa gennemført, og som derfor ikke af Folketinget var indsat og ikke af mig foreslaaet, thi det er for mig kommet ret uventet, at der denne Gang overhovedet var Mulighed for at gennemføre den Regel, at i enhver Kommune, der nedsætter Nævn, kommer Nævnet i samme Øjeblik, som det er nedsat, til at beskæftige sig ikke alene med Lejeforhøjelser, men ogsaa med Opsigelser. Et meget grelt Eksempel paa, hvorledes Huslejeloven er blevet haandhævet imod Lejernes Interesse, er Forholdene fra Odense, hvor Befolkningen Gang efter Gang har forsøgt at faa Loven til at gælde baade Forhøjelser og Opsigelser, men hvor et Flertal i Byraadet bestemt har vægret sig ved at lade

Opsigelser komme ind under Nævnets Myndighedsomraade. I Virkeligheden er Loven ufyldstgørende, naar Opsigelser ikke kommer med derind under. Nu har det under Forhandlingerne i Landstinget pludselig vist sig, at man har været villig til at tage den paagældende Bestemmelse med, og der er herved opnaaet noget betydeligt. Men i øvrigt er jo adskillige gode Bestemmelser gaaet ud. Jeg haaber at gense dem, naar vi næste Gang staaer overfor Revisionen, og jeg kan derfor ikke beklage, at man har besluttet, at Revisionen skal finde Sted i Løbet af Aaret 1919. At Opsigelsesernes Inddragning under Nævnet er blevet obligatorisk, har været medvirkende til, at jeg ikke har gjort definitiv Modstand mod den Bestemmelse, som den ærede Ordfører (Simonsen) dvælede ved, om de frivillige Overenskomster. Vi har sørgelige Erfaringer fra tidligere Tid om, hvad frivillige Overenskomster vil sige i dette Forhold, og saa længe som Opsigelsen stod som den Trusel, der ofte gav den stærkere Part Mulighed for at tvinge den svagere Part til at gaa ind paa en frivillig Overenskomst, var det yderst betænkeligt i noget Forhold at stille frivillige Overenskomster anderledes og gunstigere for Ejeren. Men i det Øjeblik Opsigelsen nu obligatorisk skal ind under Nævnet, er i Virkeligheden det Middel, som den stærkere Part havde og kunde misbruge overfor den svagere Part, forsvundet, og derfor har jeg ikke ment, at man definitivt kunde modsætte sig Bestemmelser, naar til Gengæld mange Forbedringer i Lovforslaget i øvrigt kunde vedtages. Jeg regner som saadanne Forbedringer, at Lovens Bestemmelser nu gælder for Fremleje af enkelte Værelser, at Loven nu ogsaa faktisk gælder for Nybygninger, ganske vist ikke ved Fastsættelsen af det første Lejemaal, hvad jeg ikke har haft noget særligt at indvende imod, men overfor ethvert senere Lejemaal og i Modsætning til, hvad Folketingsmand Asger Karstensen her foreslog, saaledes at Nybygninger paa det Tidspunkt, hvor de overhovedet kommer ind under Nævnet, kommer ind paa ganske de samme Vilkaar som andre Bygninger — endvidere at Lejemaal af møblerede Lejligheder er kommet med, at Nævnet kan betinge Godkendelse af Lejeforhøjelse af, at visse Forbedringer eller Reparationer af Ejendommen foretages, en Bestemmelse, som jeg har kæmpet meget stærkt for allerede ved sidste Revision af Loven. Endvidere den allerede nævnte Bestemmelse, at Opsigelserne